

970
לך לך

כניסת השבת: 16:32

יציאת השבת: 17:22

רבנו תם: 17:58

ע"פ אופק ת"א

י' בחשוון התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

בורא עולם - נעים להכיר!

השדכן. "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה" - תרימו עיניים לשמיים ותאמינו שזה אני לבדי, לטובתכם.

וכך כותב הצדיק ה'בת עין': "ועיקר שעשוע הקב"ה בצדיקים - שמהפכים דין לרחמים, שבכל בחינת דינים מסתכלים בחסדי ה' ומאמינים כי ה' חפץ חסד הוא". הקב"ה משתעשע בעולם הזה בצדיק בכך שרואה את הדינים שעוברים עליו, את הצרות והקשיים - ומאמין כי כל זה חסדים של ה' שחפץ רק להיטיב לי, בכל מצב!

גם כשפספסתי את המבצע ולכן שילמתי יותר כסף, הגם שהרכב עשה בעיות ונזק - זה ה' הרחמן הטיב לי. "רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא ייטיב לנו!". אם אתה מתעצבן, מתאכזב ונשבר - אתה לא מבין שה' כולו טוב, ובזה ה' משתעשע - באמונה שלך בו בכל מצב, יותר מכל מצוה ומעשה טוב אחר!

את הדברים המצמררים הבאים סיפר החטוף 'עומר שם טוב' בחזרתו מהשבי...

- ההמשך בעמוד 3 -

אברהם אבינו, אבי האומה הראשון אשר ממנו הושתת העם הנבחר - עם ישראל, מתחיל להכיר את הבורא בגיל שלוש שנים. כיצד התרחש הדבר? יום אחד, הביט אברהם אבינו בשמיים וראה את השמש הגדולה המאירה לעולם ונעה בצורה סיבובית. לאחר כמה שעות, כששקעה השמש ונעלמה מעיני העולם, הופיעה הלבנה והכוכבים.

רואה זאת אברהם אבינו והחל שואל את עצמו: "איך יתכן שכדור אש ינוע לבדו בלי מנהיג שיעשה זאת? וכי היא יכולה להסתובב לבד כל יום בעצמה בלי לסטות ימין או שמאל? וכיצד יודעת הלבנה לצאת בדיוק עם שקיעת השמש, ואינה יוצאת איתה ביחד? מניין יודעים הכוכבים לצאת איתה ביחד ולא בורחים לה והולכים אל השמש? וכי הם עושים זאת לבדם מעצמם?! אם יש נברא - חייב לומר שיש לו בורא המנהיג אותו!" (מורחב מתוך דברי הרמב"ם הלכות עבודה זרה אג.)

ולא היה לאברהם אבינו מי שילמד אותו את התשובות לדבר, לפי שהיה באור כשדים בין עובדי עבודה זרה והיה עושה כמותם, אך ליבו משוטט ומחפש תשובות. מיד, התגלה אליו ה' ואמר לו: "אני בעל הבירה, אני בעל העולם", ומאז הכיר אברהם אבינו את בוראו וראה את ניסיו הגדולים, עד שלמד את כל העולם שיש מנהיג לעולם העושה את הכל לבדו.

כשראה זאת הקב"ה, הוא בחר באברהם אבינו להיות אבי האומה, אשר פותחים איתו בתפילה: "מגן אברהם". בזכות מה בחר ה' באברהם? בזכות האמונה! הידיעה שיש מנהיג לעולם! אין דבר שמתרחש מאליה. לכל פעולה ומעשה יש מנהיג המוביל אותה: העיכוב בשידוך, ההעלאה במשכורת, הבעיות עם השכנים - אני לבדי מנהיג ומוביל זאת. זה לא הבוס ולא השכן, וגם לא

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעיילי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה רות בת מרים הי"ו. יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בן גיליה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

פרנסה טובה ומבורכת

(1) **כתב ה'משמרות איתמר'** (מקץ): "אדם הנמצא בקשיי פרנסה, ישתדל עד כמה שאפשר לא לספר זאת לאף אחד - וזו היא סגולה גדולה לפרנסה. ואם למרות הקשיים הוא אינו נופל ברוחו אלא משתדל להכניס שמחה בליבו - הפרנסה תמהר לבוא אליו".

(2) **מובא בדרשות 'חת"ם סופר'**: "אדם המקפיד מידי יום שלא לאכול מאומה בטרם יעסוק בתורה - ה' מזכהו בפרנסה טובה ומוצלחת".

(3) **כתב ה'חינוך'** כי כל המברך ברכת המזון במתינות, בקול ובכוונה רבה - הקב"ה יזכהו לפרנסה בכבוד ובריוח.

(4) אדם הרגיל ללמוד בספרי רבנו בחיי - מובטח לו שפרנסתו תהיה מזומנת לו בכל יום בקלות.

(5) המגביה קולו באמירת "קדוש, קדוש, קדוש", ומכוון לקדש את ה' - הקב"ה יזכהו לגדולה ולעשירות גם לזרעו".

מתוך הספר המיוחד והנפלא 'הפלא ופלא'
-03-5707894-

שהשקעת אני ראיתי איך למדת והשקעת, ולכן מבחינתי הציון הוא 100%, ומיותר לציין כי המבחן נתלה בכבוד על המקרר, ומוישי זרח מאושר.

הורים יקרים! תפקידנו הוא לרומם ולהעלות את ילדינו, את מצב הרוח שלהם, את הערך העצמי ואת ההרגשה הטובה שהם שווים ומוערכים.

אלו הכלים האמיתיים שיבנו אותם, ובמיוחד ברגעי קושי ומשבר. הרי הילד גם ככה מרגיש לא טוב עם עצמו, במקום לבוא ולהסביר לו במה הוא צריך להשתפר ולהתקדם, צריך להראות לו, אנו אוהבים אותך בכל מצב, ותמיד נעמוד לצידך, והכי חשוב אנו מאמינים בך וסומכים עליך שבעזרת ה' תצליח.

יסוד זה מבואר בניסיון העקידה: **"ויאמר קח נא את בנך - דבר ראשון תקרב אליך את הבן שלך. את יחידך - לא משנה כמה אחים יש לו תן לו את ההרגשה שהוא בן יחיד ומיוחד. אשר אהבת - תראה לו שאתה תמיד אוהב אותו. את יצחק - תצחיק ותשמח אותו. ולך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה"** - ואם תלך בדרך זו, תצליח להעלות אותו מעלה מעלה במעלות התורה והיראה.

הרב איתמר גימאני, מדרך חתנים ויועץ נישואין, 0533-100904

הלכות והליכות

הרב מצליח חי מאזוז שליט"א

שאלה: מתי צריך להעיר לבעל קורא בתורה שטועה? האם בכל טעות או שיש כללים בדבר?

תשובה: כתב מרן השו"ע (סי' קמ"ב ס"א): "קרא וטעה אפילו בדקדוק אות אחת - מחזירין אותו". והרמ"א כתב: "ודווקא בשינוי שמשנתה על ידי זה הענין, אבל אם טעה בנגינת הטעם או בניקוד אין מחזירין אותו, אבל גוערין בו". וכתב ה'פרי חדש' (סק"א) שמשמע שמרן חולק וסובר שאפילו כשאין שינוי במשמעות - מחזירים אותו. (כן כתב ה'אמת ליעקב', מרן החיד"א, לדוד אמת) ואף אדם שלא השמיע אפילו אות אחת, או בלע אות - מחזירים אותו. אמנם מציין ה'פרי חדש', שכל האמור הוא רק באותיות, אבל אם טעה במנגינה של הטעם (כגון ששכח לנגן בטעם רביע וכדומה) - גם השו"ע יודה שאפשר להתעלם מכך ולא צריך להחזיר אותו אלא רק לגעור בו.

מכל מקום, כתב ה'משנה ברורה' (סק"ד) כי לפעמים הטעות בטעמים, משנה את המשמעות. לדוגמא, אם יש בפסוק רביע והקורא מנגן שופר הולך - גם לדעת הרמ"א צריך לחזור. לא תמיד ניתן להבחין מתי המשמעות משתנה עקב הנגינה, לכן על הקורא בתורה להכין את הפרשה היטב כמו שצריך, וכך לא יטעה. ואם טועה יש להעיר על זה, אבל הציבור לא צריכים להעיר לו בקול רם אלא הסומך יעיר לו בשקט וכך ימשיך לקרוא טוב.

לכן, למסקנה: לדעת מרן: כל טעות בדקדוק הקריאה - חוזר. ולרמ"א: דוקא כשהטעות משנה את המשמעות, או ששינה את הטעם ולכן השתנתה המשמעות - חוזר!

הציון האמיתי

מוישי המתוק הוא ילד בכיתה ב', ילד מוצלח חברותי ושמח. יום אחד מוישי חזר מהכיתה לבית כשהוא מאוד עצוב ומופנם. אמא שרגילה לראות את מוישי כשהוא שמח, ניגשה אליו והתעניינה בשלומו: "מוישי מה שלומך מתוק? איך היה היום בכיתה? קרה משהו? למה אתה נראה עצוב?"...

מוישי החמוד ניסה להתחמק: "אמא, הכל בסדר, אני קצת... אהה בעצם, אמא עזבי לא משנה, הכל טוב...". אמא בחושיה החדים והמנוסים הבינה טוב מאוד, שהכל ממש לא טוב, "מוישי אתה מתבייש ממהו? קשה לך לספר לי מתוק?!", שאלה אמא. "כן, אמא, אני מתבייש, היום המלמד החזיר לכולם את המבחנים, וקיבלתי ציון 60%. ואמא את זוכרת, שדוד החזיר בשבוע שעבר את המבחן שלו והוא קיבל 100%, ואת תלית לו את המבחן על המקרר, ולי את לא תתלי כי קיבלתי רק 60%, ולכן אני עצוב ומתבייש להראות לך זאת!".

אמא נעצרה ואמרה למוישי: "תביא לי בבקשה את המבחן", אמרה, ואז ליד הציון 60%, היא הוסיפה בענק - 100% מצוין. "מוישי, דע לך, שמבחינתי הציון הוא לא התוצאה על ידיעותיך, אלא הציון מגיע לך על מה

בורא עולם - נעים להכיר!

זה הדרך שהייתי מדבר עם ה'. כי כעת אינני מצליח לעשות זאת באותה צורה וחוויה. שם - מתחת לאדמה, כל דיבור עם הבורא היה עוצמתי ואדיר, כל מפגש ושיחה היתה חיבור שמילא את כל הנשמה והזרים לי הנאה מהעולם הבא. הייתי מרגיש את ה' ממש מולי, דיברתי איתו ממש כמי שנמצא לידי באמת, עד כדי שהייתי מתחיל לחייך מאושר. כעת, כאן 'בחופש' בארץ, אינני מצליח להרגיש זאת באותה עוצמה גם כשאני מדבר איתו". (מתוך הקלטה של דבריו)

אותו בורא עולם שהתגלה לאברהם אבינו ושמר עליו באש הגדולה של אור כשדים, אותו אלוקים שהיה עם אבותינו ושמר עליהם, שהוציא אותם ממצרים והעביר אותם את הים - הוא בדיוק אותו בורא עולם שנמצא איתך בכל רגע, שומר עליך ומביא לך את כל המקרים והמאורעות בחיים.

אז אפשר לשאול שאלה: מתי דיברת איתו לאחרונה 'אחד על אחד'? מתי פנית אליו מעומק הלב ואמרת לו: 'אבא, אני צריך אותך!'. אני מבולבל. העולם הזה משגע אותי ומעמיד אותי במצבים שלא קל לי!"

האם כדי להגיע להרגשה של תלות בבורא עולם ולקרבת ה' מיוחדת צריכים לעבור חלילה את המנהרות של החמאס ימ"ש?!

הרי אותו אבא נמצא תמיד פה לידך, הוא זה ששלח את השוט לעצור אותך באמצע הדרך, הוא ששלח את הבעל מקצוע 'שיעקוץ' אותך - כי הוא בעל הבירה, הוא המנהל של ההצגה בחיים שלך.

אז אם קשה לך עם זה ואתה לא מצליח לקבל באמונה, מדוע אינך מדבר איתו? מדוע אתה לא יושב איתו לשיחה? לא באמצע שמונה עשרה 'על הדרך', אלא כמה דקות ביום, ומרגיש כי רק הוא יכול להושיע אותך ולעזור לך, בדיוק כפי שהרגיש עומר במנהרה!.

שאעשה משהו בשבילך? יש משהו שאני יכול לעשות ולשמח אותך, אפילו כאן במנהרה?"

כשהייתי מסיים להתעניין בה' יתברך כהכרת הטוב ונימוס, הייתי פותח בסדרה של אמירת תודה: "אלוקים, תודה לך שאתה נותן לי כאן אוויר בריאות, למרות המקום החנוק הזה. תודה שאני לא נחנק ולא מסתחרר. תודה לך בורא עולם על החצי פרוסת לחם ששלחת לי היום לאכול פה - אם לא הייתי אוכל כלל, לא הייתי

חי. ממש תודה על כל דבר שאתה דואג לי פה", וכך הייתי מפרט ומודה על הדברים המדהימים והטובים שה' נתן לי, והמשכתי להודות גם על מה שאין לי: "אני מודה לך על כך שאני פה, אני מבין שאתה עושה הכל לטובתי". כך הייתי מפרט דקות ארוכות - וזו היתה ההרגשה הטובה ביותר שהרגשתי בעולם. אושר ושמחה פנימית שאין לי מושג איך לתאר לכם, הלב התרחב והרגשתי אור אדיר ממלא לי את הנשמה.

ואז לבסוף, הייתי מבקש ברחמים והכנעה מהקב"ה: "אלוקים שלי, אשמח שתזכה אותי לצאת מכאן אל המשפחה, שאזכה להתפרנס ולהיות בבית משלי, עם רכב יפה וגינה...", וכך מפרט בלי סוף.

"דעו לכם", אומר עומר שם טוב, "אם יש משהו שאני 'מתגעגע' אליו בשבי

"הורידו אותי למנהרה שהיתה 40 מטר מתחת האדמה. הכניסו אותי לתא קטנטן, שלא יכלתי לעמוד בו, ואפילו לא היתה אפשרות לפרוס את הידיים לצדדים מרוב שהוא היה כל כך קטן.

תנסו להבין איזה קושי - אתה עמוק תחת האדמה, בחושך מוחלט, וכשאני אומר חושך מוחלט, אני מתכוון שאתה לא רואה כלום, ממש כלום, אלא רק חושך שחור, ואפילו לא נקודת אור או צללים. בחושך מוחלט, כלוא בתוך תא קטן, מכווץ בלי אפשרות לעמוד או לפרוס ידיים - לכאורה, כל התנאים להרגיש הכי נורא ולא לרצות לחיות. אך דווקא שם, בחושך הגדול בעולם - מצאתי הכי הרבה אור. הרגשתי בתוך כל החושך - המון חוזק ושמחה, ואני יודע בוודאות שזה התפילות ששלחו לי מכל מקום והערבות ההדדית שהיה לעם ישראל בשבילי.

התחלתי להכיר את אלוקים ודיברתי איתו. בכל לילה, לפני שהייתי נרדם, הייתי מדבר עם בורא עולם כחמש דקות ומשיח עימו מכל הלב. בדרך כלל אנשים שמדברים עם בורא עולם, מתחילים מיד לבקש בקשות ומפרטים מה חסר להם ומה הם היו רוצים בנוסף בחייהם. הם מאד עסוקים בעצמם ורואים בתפילה כצורך להוסיף דברים לחייהם בעזרת בורא עולם: "בבקשה תן לי דירה גדולה, גינה רחבה, רכב יפה", אבל אף אחד לא מדבר עם בורא עולם ושואל אותו מה איתו, ועד כמה הוא שמח וטוב לב מאיתנו.

הרגשתי אור אדיר של אושר בלב, והייתי פונה להקב"ה ואומר לו בתום לב: "ה', מה שלומך? אבא יקר, איך הדברים אצלך? 'איך עבר היום עליך?' אתה אלוקים שלי ששומר עליי ודואג לי, ואני רוצה לדעת שטוב לך, שאתה שמח ומאושר".

המשכתי לפנות אל אבא בשמיים בלב נרגש: "הקב"ה, האם אתה צריך

אוצרות או-צרות

אמר לי כמה פעמים".

"ידעו הציבור", המשיך אביו של יוסף חיים אוחנה, "כי רבי דוד אבוחצירא אמר לי שהייתה גזירה קשה מאד על כל עם ישראל, אך הקב"ה ברחמיו הרבים, צמצם את הגזירה ולקח קבוצה 'קטנה' של יהודים מובחרת המורכבת ממבוגרים, חיילים, צעירים, נשים ותינוקות - והם יכפרו על הגזירה הקשה שהיתה על עם ישראל באסון ה-7 באוקטובר (למנינם).

"הם מכפרים על כל עם ישראל. הם קרבן ציבור. כולנו חיים היום רק בזכותם" - אמר הרב במילים הללו.
(בראיון לרב משה בן לולו ברדיו קול חי)

החטופים התמודדו בתנאים נוראיים ועברו סבל לא קל, אך כנראה שלא ידעו כי בכך הם נבחרו להיות קורבן ציבור לביטול גזירה קשה מעל עם ישראל.

כך הוא אצל כל אדם ואשה: כל קושי ומשבר שאנו עוברים - מתבטל מעלינו צרה וגזירה אחרת. כל ניסיון והתגברות שיש לאדם, לפי גודל הצער שהאדם מתגבר ועובר - כך גודל השכר, גודל הברכה וההצלחה שמגיעה אליו בזכות כך!.

כשאתה מבין שהחברים שאתה מסתובב איתם, מורידים אותך, ולמרות הכל אתה מקיים: "לך לך ממולדתך"... אתה שומע לשון הרע עסיסי ומחליט לעצור, ראייה לא טובה ומוריד עיניך - התעלית למקום גבוה יותר, הצלחת להתקדם ולגדול, וממילא כעת, כאדם חדש ושונה, זוכה אתה לברכות גדולות, הצלחות מרובות ופרנסה טובה - לא כשכר, אלא כיוון שהתרוממת למקום חדש!.

הייתי חי היום על כדורים. רבי דוד אמר לי בפירוש: "אני מעיד שהוא חי, אני ממש רואה אותו בכל רגע מולי, אני רואה מה הוא עושה ומה עובר עליו". רק שתבינו, היה זמן של כמעט שנה שלימה, שהצבא וכוחות הביטחון לא ידעו מאומה על הבן שלי. לא היתה להם פיסת מידע מה איתו והיכן הוא נמצא, ורבי דוד אמר לי באותה תקופה כי הוא וודאי חי, וסיפר לי מה הוא עושה כעת.

לאחר שהשתחרר החטוף 'אוהד בן עמי' שהיה עם הבן שלי במנהרה, הוא סיפר בדיוק מה עבר עליהם, והדברים היו מילה במילה כמו שתיאר הרב".

המשיך האב וסיפר: "רבי דוד אמר לי: 'הילד שלך חי ובריא, אני ערב לך בדבר' - אליהו הנביא נמצא איתו, והמון מלאכים, רבבות של מלאכים ממש, סובבים אותו ואת כל החטופים הנמצאים במנהרות. הם מושגחים בהשגחה מיוחדת מהשמיים. ואני מבטיח לך שהבן שלך יחזור חי וקיים, בריא ושלם, כמו חדש!",

בורא עולם פונה לאברהם אבינו ומבקש ממנו: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", ובתמורה לכך אברך אותך שתזכה: "ואעשך לגוי גדול ואברכה מברכך...".

שואל רבנו ה'שפת אמת': מדוע היה צריך הקב"ה להתחנן לאברהם שיעשה זאת, עד כדי שיקבל מתנות אם יקשיב לו, הרי חייב להקשיב לבוראו גם בלא שום הבטחה ומתנה מהבורא!?

עונה הצדיק: 'הקב"ה לא הבטיח לו שכר על הציות והשמיעה לדבריו, אלא גילה לו את אשר יקרה ממילא כשיעמוד בניסיון: יזכה להיות גוי גדול, יתברך ויצליח בכל מעשי ידיו. לפי שאדם המתחזק ועומד בניסיון בשעת הקושי - זוכה מיד להטות את כל בני ישראל לטובה, ומעלה את עצמו למקום גבוה יותר, אשר בו זוכה הוא לברכות גדולות שלא היו לו עד כה. ממילא, אין זו הבטחה לתגמול אם יציית לה, אלא דבר שיתרחש מאליהו כשיצליח להתרומם ולהתעלות על הניסיונות והקשיים".

את הדברים המופלאים הבאים סיפר אביו של החטוף יוסף חיים אוחנה שחזר זה עתה מהשבי, לאחר שנתיים שלימות: "אני מאמין מאד בה', והלכתי אל הצדיק מנהריה - רבי דוד אבוחצירא שליט"א. סיפרתי לרב שהבן שלי, יוסף חיים אוחנה חטוף בעזה במצב של סכנת חיים ואנו מתחננים ורוצים שהוא ישוב לבית ולא ימות.

ואומר לכם, מה ששמעתי מהרב - הייתי בהלם וזה הציל אותי, כי אם לא היה רבי דוד אבוחצירא - כנראה

החידה השבועית
!? מדוע נקרא עוג מלך הבשן בשם זה?

הנהגת חסידות סלוצק וחסידות טרסין, רבנים מפורסמים, נפגשו ודברו על חסידותם וחסידותם של חסידותם, ונשאלו: מה יהיה שם חסידותם? ונאמר להם: חסידות עוג מלך הבשן.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלניה, רימה בת רינה, יעקב בן עזיזה. זיווג הגון: שירן בת חוה. לע"נ: מנשה בן יקוט.

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה. ניתן לקבל החזר מס

דיון משפחתי

שאלה לסעודת שבת: ישנו ילד האוסף סוכריות הנזרקות בשבת בבית הכנסת מעזרת הנשים לצורך מכירתן לחבריו - מותר? (רמב"ם הל' שבת כד', ח', שו"ע שו"א' ובמשנ"ב)

העלון מוקדש לבריאות הצלחה ישועה וזיווג השנה להודיה בת רבקה

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com

052-7137136

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א